

6. 9. 2026, planina Kuhinja – Dušan Jelinčič

Nekje pod Krnom, včeraj, danes in tudi jutri

Drugo, česar sem se spomnil, pa je neverjetna ihta enega dela slovenske politike proti Primorski. Nisem mogel verjeti, ko sem brskal po socialnih omrežjih, kako so po teh krožile predelane fotografije. Res ogromno množico ljudi v Komnu so septembra 2018 retuširali tako, da so brisali velikansko, najmanj pet ali šestmetrsko slovensko zastavo na odru, med množico pa dodali kakšnih deset jugoslovanskih zastav. Komentar pa je bil kratek in jedrnat: proslava vrnitve Primorske je bila grozna!

Večkrat sem se vprašal, zakaj to počenjajo, in si odgovoril na dokaj enostaven način: desnica Primorske ne trpi, ker je simbol upora in se ni nikoli pustila manipulirati od osrednjih slovenskih političnih siren. Ob tem je treba dodati, da so se za ta primorski boj plebiscitarno in složno odločili vsi, tudi in predvsem vzgojitelji, učitelji in duhovniki, in da so, ko so jim hoteli podtakniti na Primorsko narodne izdajalce, so slednji nad to deželo obupali in izginili z repom med nogami.

Patetična polemika in Miki Miška

V tem uvodu sem bil dolg, a opis zgodovine ni nikoli odveč, zdaj pa se vrnem h konkretnim zadevam. Sedanja vlada je žal pred kratkim najprej ukinila izdajo zbirateljskega kovanca ob osemdeseti obletnici priključitve Primorske k matični domovini,

potem pa sprožila naravnost patetično polemiko, češ da naj se beseda priključitev spremeni v vrnitev. Kar se mene tiče, jo lahko poimenujejo tudi v *Barčica po morju plava* in naj odredijo Mikija Miško na zastavo, saj to lahko storijo z njihovo izrazito večino v parlamentu. A to se nas Primorcev ne tiče, ker vemo, da imamo v duši le pošten in nesebičen upor proti krivicam in boj za lastni jezik, in to jih moti. Ne zanimajo nas politične zdrahe, podkupovanja, laži in noži v hrbet.

. Naš primorski rojak iz Grgarja, Vladimir Pavšič s psevdonimom **Matej Bor**, je med vrsticami jasno poudaril, da se poleg konkretnega pojavlja tudi nevidni okupator, ki je v nas in okoli nas in ki ga moramo skušati vsi skupaj složno, z veliko mero domoljubja in tovarištva premagati v imenu kulture. Tako je med drugim zapisal v svoji morda najodmevnejši pesmi z enostavnim naslovom Naša pesem: *'In ko bo prišla ta naša jesen,/jesen bogata in zlata,/ bodo odpadle te črne veje,/ bodo se odprla vrata./ Takrat zapeli bomo vsi pesem, svobode in radosti,/ takrat zacvetele bodo breskve, sladke od sonca in ljubezni.'*